

УДК 378.013.83:373.2.011.3-051

*Г.В. Смольникова,
Інститут післядипломної педагогічної освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка*

ОРГАНІЗАЦІЯ КУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИХОВАТЕЛІВ – МЕТОДИСТІВ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Післядипломна освіта спрямована на задоволення індивідуальних потреб освітян у професійному й особистісному зростанні, на підготовку кваліфікованих кадрів високого рівня професіоналізму і культури, які спроможні компетентно виконувати свої посадові функції, активно впроваджуючи інноваційні технології в освітній процес.

Компетентність – це ступінь кваліфікації працівника, що дозволяє успішно вирішувати задачі, що стоять перед ним [5]. Вона визначає здатність працівника якісно і безпомилково виконувати свої функції як у звичайних, так і в екстремальних умовах, успішно освоювати нове і швидко адаптуватися до умов, що змінюються.

Отже, метою курсів підвищення кваліфікації в Інституті післядипломної педагогічної освіти є створення умов для досягнення фахівцями високого рівня професіоналізму, педагогічної компетентності, розвиток навичок творчої діяльності.

Програми курсів підвищення кваліфікації вихователів-методистів дошкільних навчальних закладів розраховані на 180 годин і забезпечують оптимальне поєднання колективної, парно-групової та індивідуальної діяльності слухачів.

Під час складання навчальних планів курсів враховується не лише освітньо-кваліфікаційний рівень слухачів, але й педагогічний стаж, професійний досвід на посаді вихователя-методиста. Статистичні дані педагогічного стажу вихователів-методистів, що навчалися на курсах у 2016 році представлені на *рис 1*.

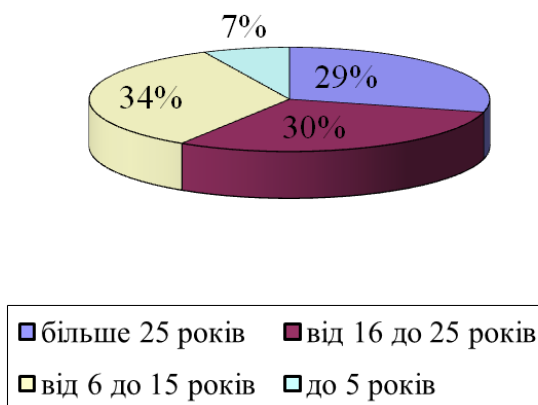

Рис. 1. Статистичні данні педагогічного стажу вихователів-методистів дошкільних навчальних закладів

Як видно з рисунка, переважна більшість вихователів-методистів мають педагогічний стаж від 6 до 15 років (34%), від 16 до 25 років (30%) і більше 25 років (29%). І зовсім незначна частина – до 5 років (7 %). Причому, стаж роботи на посаді вихователя-методиста (він може бути мінімальним) з загальним педагогічним стажем (він може бути значно більше 15 років), як правило, не співпадає. У таких педагогів є значний досвід роботи з дітьми та їхніми батьками (практичне володіння формами, методами, технологіями) і вкрай бракує досвіду, професійної компетентності щодо організаційної та методичної роботи з педагогічним колективом, планування роботи дошкільного навчального закладу, проведення моніторингу якості освітнього процесу, вивчення й узагальнення кращого педагогічного досвіду.

Тому в процесі навчання на курсах кожен педагог має можливість ознайомитися з нормативно-законодавчими документами, сучасними освітніми програмами для дітей раннього й дошкільного віку, інформаційно-комунікативними та педагогічними технологіями в галузі дошкільної освіти, поглибити та розширити свої знання з психології, теорії і методики дошкільної освіти, методичного керівництва дошкільним навчальним закладом.

Для обговорення на лекціях, тематичних дискусіях, практичних заняттях виносяться такі проблеми: методичні аспекти реалізації Базового компоненту дошкільної освіти, освітня лінія «Дитина в соціумі», сучасні підходи до планування роботи дошкільного навчального закладу, місце і роль методиста в організації

особистісно орієнтованого освітнього простору дошкільного навчального закладу, форми методичної роботи в становленні педагогічної майстерності й культури педагога, вивчення стану освітнього процесу в дошкільному закладі, емоційне та професійне вигорання педагога.

Зазначимо, що кожна лекція містить інтегрований матеріал і передбачає гнучкість надання інформації. Як правило, на її початку викладач проводить бліц-опитування слухачів із метою з'ясування питань, на яких треба зупинитися більш ґрунтовно і детально, готуються презентації, фрагменти навчальних фільмів, роздатковий матеріал тощо. Вихователі-методисти завжди мають можливість доповнити, уточнити та розширити лекційний матеріал власними прикладами (презентаціями, річними планами роботи дошкільного закладу, довідками за результатами вивчення освітнього процесу тощо), вступити у дискусію.

На практичних заняттях активно використовуються різні методи і прийоми: ділові ігри, «мозковий штурм», обговорення конкретних випадків, практичних ситуацій, друкованих матеріалів (статей) слухачів курсів із подальшим критичним аналізом, відеоматеріали з досвіду роботи дошкільного навчального закладу тощо.

Слухачі мають можливість виступити з конкретними конструктивними пропозиціями щодо поліпшення методичної роботи, умов для розвитку, виховання та навчання дітей у дошкільному навчальному закладі, співпраці садочків із родинами вихованців. За бажанням вихователі-методисти готують власні презентації, проводять майстер-класи і тренінги (в аудиторії інституту чи в дошкільному закладі, в якому вони працюють). Слухачі можуть обрати й дистанційну форму навчання з різної проблематики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондар В., Шапошнікова І. Управління формуванням професійної компетентності вчителя / В. Бондар, І. Шапошнікова // Освіта і управління. – 2006. – Т. 9, № 2. – С. 20–27.

2. *Гордієнко М.Г.* Освіта дорослих як соціально-економічна проблема сучасного суспільства / М.Г. Гордієнко // Педагогічний процес: теорія і практика [Зб. Наук. праць] – К.: «ЕКМО», 2009. – Вип. 4. – С. 31–40.
3. *Денисенко Н.* Образ педагога та нова модель управління дошкільною освітою / Н. Денисенко / Дитячий садок: Управління — К.: Ред. Загальнопед. Газ., 2005. – С. 53–57.
4. *Рябошапко І.А.* Педагогічна творчість викладачів у системі підвищення кваліфікації управлінського персоналу/ І.А.Рябошапко // Педагогічний процес: теорія і практика [Зб. Наук. праць] – К.: «ЕКМО», 2010. – Вип. 3 (2). – С. 124–133.
5. Управління персоналом.
http://pidruchniki.com/12281128/menedzhment/kompetentnist_pratsivnika_sutnist_vidi